

Књига пророка Данила — сто деведесет и пет

Пут ка закона о недељи: Трампова улога и пророчко развијање у Данилу 11

Jeff Pippenger
2024-04-25

Скривена историја четрдесетог стиха садржи низ од шест председника од времена свршетка 1989. године, па до 2020, када је Бајден, седми председник, украо председништво. Година 2020. означава почетак једне скривене историје, од те тачке па до „Александра Великог“, што представља тренутак када се успоставља седмо царство библијског пророштва при ускоро долазећем закону о недељи. Тих десет царева одмах се саглашавају да своје седмо царство предају осмом царству, које је од оних седам — папској власти. Та скривена историја почиње са седмим председником и завршава се са седмим царством.

Када историја утврђује да је између Ксеркса, који представља богатог цара што подиже Грчку, и Александра Великог било осам персијских царева, налазимо да скривена историја између краја другог и трећег стиха представља обличје звери у времену испитивања, означеном бројем осам. Обличје звери у Сједињеним Државама у потпуности је успостављено када се наметне закон о недељи, и у том тренутку долазе седмо, а затим и осмо царство. Осам персијских царева завршава се Александром Великим, тако да број осам означава време испитивања обличја звери које се окончава законом о недељи.

Стихови од десетог до петнаестог обавештавају нас да је време кушања иконе звери било треће од три оријентира представљена историјом Макавејаца, и да је тај трећи оријентир био временско раздобље које је отпочело 161. године пре Христа, а завршило се 158. године пре Христа. То раздобље уследило је након првог оријентира из 167. године пре Христа, који је означио почетак Макавејске побуне у Модину, граду чије име значи „протестовати“. Након тог протеста у Модину уследила је 164. година пре Христа, која је означила друго посвећење другог храма. Година 164. пре Христа означава друго устоличење Доналда Трампа као осмог председника од Регана 1989. године, који је од оне седморице. Његово устоличење 20. јануара 2025. било је представљено 164. годином пре Христа, као и обред поновног посвећења, који је произвео сатанско чудо што укључује два упућивања на то да је осми од оне седморице.

Стога осам персијских царева представљају историју савеза Јевреја са Римом од 161. пре н. е. до 158. пре н. е., и тиме пружају друго сведочанство о времену кушања иконе звери које следи након Трампове инаугурације 2025. године. Други стих прелази на покрадене изборе 2020. године, где се завршава све док се не примени историјско сведочанство осам персијских царева, а они налазе своју примену након Трампове друге инаугурације. Када се осам персијских царева положи на историју између другог и трећег стиха, и даље остаје

скривени период од Бајденове инаугурације до Трампове друге инаугурације.

Та скривена историја је поистовећена у једанаестом поглављу Откривења, где звер атеизма убија два сведока 2020. године. Потом, после три и по симболична дана, Михаило силази да васкрсне два сведока. „Васкрсли“ Трамп отпочео је своју трећу председничку кампању 15. новембра 2022. године, а васкрсли „глас у пустињи“ почео је да позива сто четрдесет и четири хиљаде крајем јула 2023. године.

Десети, једанаести и дванаести стих једанаестог поглавља Данила указују на украјински рат који је започео 2014. године и који ће се окончати руском победом, након чега ће уследити слом садашње руске конфедерације, као што је то предочено сломом Совјетског Савеза 1989. године.

Стихови тринаести до петнаести указују на три линије пророштва. Линија исцељења папства, која почиње када тирска блудница изађе из скровишта, представљена је у четрнаестом стиху, а њено историјско испуњење јесте 200. година пре Христа, када је пагански Рим ушао у пророчку историју као насилници из народа твога, који се узвисују, али падају.

У ова три стиха пророчка линија отпадничког републиканизма представљена је историјом Антиоха III, који предочава улогу Трампа као осмог председника, то јест једнога од седморице. Ти стихови такође поистовећују пророчку линију отпадничког протестантизма онако како је представљена историјом Макабејаца.

Пророчка линија истинског протестантског рога, која је започела као филаделфијски покрет милерита, а која се завршава као филаделфијски покрет сто четрдесет и четири хиљаде, такође треба да буде положена преко скривене историје четрдесетог стиха. Седам громова из десете главе Откривења представљају симбол и филаделфијског покрета милерита и сто четрдесет и четири хиљаде. Запечаћивање пророштва и отпечаћивање пророштва извршава Христос, и када то чини, Он Себе приказује као Лав из племена Јудиног. У десетој глави, анђео за кога сестра Вајт каже да је „нико други до сам Исус Христос“, „повика јаким гласом, као лав кад риче; и кад повика, седам громова проговорише гласовима својим.“

Христос је, као Лав из племена Јудина, поставио седам громова у пророчку историју око 100. године, и одмах их је запечатио; јер „када седам громова изговорише своје гласове“, Јован „хтеде да пише; и“ „чу глас с неба који говори“, „запечатити оно што изговорише седам громова, и не пиши то.“

Скривена историја четрдесетог стиха сада се отпечаћује од стране Лава из племена Јудина, и у тој историји линија истинског протестантског рога представљена је са седам громова. Када је глас у пустињи почео да виче у јулу 2023. године, Лав из племена Јудина отпечатио је још једно откривење онога што представљају „Седам громова“.

Седам громова представљају историју од 18. јула 2020. године, када је покрет сто четрдесет и четири хиљаде био убијен на улицама, па све до ускоро долазећег недељног закона. Линија седам громова означава „догађаје“ који се збивају у тој историји. Прво разочарање

прати вест поноћног вапаја, а затим недељни закон. Када је сестра Вајт поистоветила седам громава, било са историјом првог и другог анђела, било са будућим догађајима, у оба приказа је указала да они представљају „догађаје“.

Порука Поноћног поклича може звучати као нешто што није „догађај“, али у милеритској историји логорски састанак у Ексетеру од 12. до 17. августа 1844. био је „догађај“, са неколико повезаних појединости у вези с тим догађајем. Ипак, долазак поруке Поноћног поклича на тај логорски састанак био је и испуњење приче о десет девојака из двадесет пете главе Матеја. „Догађај“ логорског састанка у Ексетеру био је испуњење седам громава, али прича о десет девојака не бави се тим догађајима, него се бави „искуством“ девојака,

„Прича о десет девојака из Матеја 25 такође приказује искуство адвентистичког народа.“ Велика борба, 393.

Као што седам громава поистовећује упоредну историју покрета првог и трећег анђела, тако и прича о десет девојака такође поистовећује те две упоредне историје.

„Често ми се указује на причу о десет девојака, од којих је пет било мудро, а пет неразумно. Ова прича се испунила и испуниће се до у најситније појединости, јер има посебну примену на ово време и, као порука трећег анђела, испунила се и наставиће да буде садашња истина до свршетка времена.“ Review and Herald, August 19, 1890.

Симбол седам громава представља „догађаје“ паралелних историја, а десет девојака представља „искуство“ мудрих и лудих девојака у те две паралелне историје. Милеритско искуство, све до 1856. године, било је искуство Филадельфије, а искуство покрета сто четрдесет и четири хиљаде било је искуство Лаодикије, све до убрзо после јула 2023. године. У обе историје мудре и луде девојке биће показане при доласку поруке Поноћног вапаја, јер ће се тада видети ко је имао уље припреме.

„О стању Цркве које је представљено лудим девојкама такође се говори као о лаодикијском стању.“ Review and Herald, 19. август 1890.

Они који одбијају да једу поруку која је у руци Михаила арханђела, који је сишао крајем јула 2023. године, остаће у стању Лаодикије, а они који узму књижицу и поједу је прећи ће у стање Филадельфије. Стање Лаодикије представља народ, или особу, изван које је Христос, иако тражи улаз, а стање Филадельфије представљено је као сједињење божанства са човечанством. Седам громава означавају „догађаје“ линије истинског протестантског рога, која је смештена у скривену историју четрдесетог стиха, почев од 18. јула 2020. године и завршавајући се недељним законом.

Прича о десет девица означава „искуство“ оних који су позвани да буду међу сто четрдесет и четири хиљаде током тог истог периода. „Догађаји“ који обележавају историју сто четрдесет и четири хиљаде од 18. јула 2020. до недељног закона, и „искуство“ двеју класа током те историје, праћени су означавањем дела које је било и које јесте додељено у те две паралелне историје. То дело је представљено анђелима из Откривења четрнаест, а дело милерита било је представљено првим и другим анђелом, док је дело сто четрдесет и четири

хиљаде представљено трећим анђелом.

„Имала сам драгоцене прилике да стекнем искуство. Имала сам искуство у порукама првог, другог и трећег анђела. Анђели су представљени као они који лете посред неба, објављујући свету поруку опомене, и имајући непосредан утицај на људе који живе у последњим данима историје ове земље. Нико не чује глас ових анђела, јер су они симбол који представља Божји народ који делује у складу са небеским свемиром. Људи и жене, просвећени Божјим Духом и посвећени кроз истину, објављују ове три поруке њиховим редом.“ *Life Sketches*, 429.

Дело које је 11. септембра 2001. године, на почетку времена запечаћења, било поверено Божјем народу последњих дана, поново је поверено Божјем народу последњих дана на крају времена запечаћења, када је Михаило сишао у јулу 2023. године.

„Јован је видео „другог анђела где силази с неба, имајући велику власт; и сва се земља просветли од славе његове.“ Откривење 18:1. То дело јесте глас народа Божјег који свету објављује поруку упозорења.“ *The 1888 Materials*, 926.

Као што „догађаји“ представљени са седам громава, и „искуство“ представљено са десет девица, дело трију анђела представља две паралелне историје.

„Бог је дао порукама из Откривења 14 њихово место у низу пророштва, и њихово дело не треба да престане све до завршетка историје ове земље. Поруке првог и другог анђела и даље су истина за ово време, и треба да теку упоредо са овом која следи. Трећи анђео објављује своје упозорење силним гласом. ‘После овога’, рече Јован, ‘видех другог анђела где силази с неба, који имаше велику власт, и земља се осветли од славе његове.’ У овом просветљењу сједињена је светлост све три поруке.” *The 1888 Materials*, 804.

У стиховима тринаестом до петнаестом једанаестог поглавља Данила препознато је пророчко дело линије отпалог протестантизма (Макабејци), отпалог републиканизма (Антиох III) и тирске блуднице (разбојници твога народа). У тој истој историји, пророчке линије истинског протестантског рога сто четрдесет и четири хиљаде препознају своје дело, „искуство“ и „догађаје“ који се збивају међу Божјим народом последњих дана. Линија истинског протестантског рога представљена је као седам громава, што је једино пророчанство у књизи Откривења за које је назначено да је запечаћено. Непосредно пре него што се време милости затвори, од Лава из племена Јудина, Онога који је запечатио пророчанство о седам громава, долази заповест да се пророчанства ове књиге отпечате.

Отпечатвање седам громава на крају времена запечаћивања сто четрдесет и четири хиљаде, које је било предзнаменовано отпечатвањем седам громава на почетку времена запечаћивања, треба применити (ред по ред) на онај део књиге пророка Данила који се односи на последње дане, а тај део је скривена историја четрдесетог стиха. Када то отпечатвање буде у потпуности извршено, као што је представљено отварањем седмог печата, Бог ће излити огањ Свога Светога Духа на сто четрдесет и четири хиљаде, као што је учинио са ученицима на Педесетницу. Педесетница је у складу са ускоро долазећим недељним законом.

„Sa usrdnom čežnjom iščekujem vreme kada će se događaji dana Pedesetnice ponoviti sa još većom silom nego tom prilikom. Jovan kaže: „Videh drugog anđela gde silazi s neba, koji imaše veliku vlast; i zemlja se osvetli od slave njegove.“ Tada će, kao u vreme Pedesetnice, ljudi čuti istinu kako im se govori, svaki na svom jeziku.

„Бог може удахнути нови живот у сваку душу која искрено жели да Му служи, и може дотаћи усне живим угљем са олтара, и учинити да постану речите у Његовој хвали. Хиљаде гласова биће прожете силом да објављују чудесне истине Божје Речи. Муцави језик биће развезан, а плашљиви ће бити укрепљени да храбро сведоче за истину. Нека Господ помогне Своме народу да очисти храм душе од сваке нечистоте, и да одржава тако тесну заједницу с Њим да могу бити учесници позног дажда када буде изливен.“
Review and Herald, July 20, 1886.

Почетак времена печења приказује крај времена печења. На почетку се позни дажд изливао у мери, а на крају се излива без мере. Анђео који је сишао 11. септембра 2001. јесте исти онај анђео који је сишао крајем јула 2023. Историја Педесетнице започела је Христовим васкрсењем, а завршетак савршеног испуњења Педесетнице јесте у васкрсењу сто четрдесет и четири хиљаде.

„Христов чин, када је дунуо на своје ученике Светога Духа и даровао им свој мир, био је као неколико капи пре обилнога дажда који је требало да буде дат на дан Педесетнице.“
Spirit of Prophecy, volume 3, 243.

Христос је дунуо на Своје ученике пошто је васкрсао, одмах након што је био узнео к Своме Оцу. Када је сишао са сусрета са Својим Оцем, јавио се ученицима и дунуо на њих „неколико капи“ које су претходиле „обилним плъусковима Педесетнице“. Неколико капи представљају почетак времена запечаћења, а обилни плъускови представљају завршетак. Почетак времена запечаћења понавља се на крају, и као што је Христос дунуо на Своје ученике на почетку периода Педесетнице, тако је дунуо и на Свој народ последњих дана на завршетку тог периода.

„На суве кости треба да дахне Свети Дух Божји, да би дошле у покрет, као васкрсењем из мртвих.“ Bible Training School, 1. децембар 1903.

Смрт двојице сведока обухвата и чињеницу да су они који су објављивали лажну поруку из Нешвила и од 18. јула 2020. то чинили као Лаодикејци. Васкрсење мртвих сувих костију представља прелаз из стања Лаодикеје, које је стање смрти, у стање Филадельфије, које је живот. Дах који производи васкрсење и тај прелаз јесте пророчка порука.

„Какву силу морамо имати од Бога да би залеђена срца, која имају само законску религију, увидела боље ствари припремљене за њих — Христа и Његову праведност! Била је потребна животворна порука да би се дао живот сувим костима.“ Manuscript Releases, volume 12, 205.

Период између Христовог васкрсења био је подељен на два раздобља, прво од четрдесет дана, када се потом вазнео, а затим на десет дана уочи Педесетнице. Четрдесет је символ

пустиње, као и три и по дана или хиљаду двеста и шездесет година или дана.

Када је Михаило сишао у јулу 2023. године, три и по дана смрти на улицама окончала су се када је Христос започео дело сједињавања Свога Божанства са човечанством међу сто четрдесет и четири хиљаде. То дело било је представљено десет дана уочи Педесетнице, када је грех био уклоњен и успостављено јединство међу браћом. Број десет представља процес испитивања, а тај процес испитивања окончао се на Педесетницу, која представља закон о недељи.

У истој оној историји у четрдесетом стиху, где осам персијских царева и историја савеза између Јевреја и Рима представљају процес испитивања иконе звери, процес испитивања девојака приказан је у десет дана који воде ка Педесетници. Отпаднички рогови протестантизма и републиканизма сједињују се у тој историји да образују икону звери, док се прави протестантски рог сједињује својом људскошћу са Христовим Божанством, те тако образује икону Христову у процесу који раздваја две класе богомољаца.

Историјски догађаји представљени као седам громава разоткривени су у историји приказаној у стиховима тринаест до петнаест једанаесте главе Данила, и заједно су усклађени са скривеном историјом четрдесетог стиха, која се завршава ускоро долазећим законом о недељи, када се затвара време милости за држатеље суботе.

„Опет, ове приче уче да после суда неће бити времена милости. Када се дело Јеванђеља доврши, одмах затим следи раздвајање између добрих и злих, и судбина сваке групе заувек је утврђена.“ Христове поуке, 123.

Одвајање мудрих и лудих, Лаодикејаца и Филадельфијаца, или пшенице и кукоља, извршавају анђели.

„Нека и кукољ и пшеница расту заједно до жетве. Тада су анђели ти који обављају дело раздвајања.“ Selected Messages, књига 2, 69.

Порука која се отвара непосредно пре него што се време милости затвори, поистовећује дело Божјег народа, како је представљено анђелима. Порука садржана у овим чланцима сада се објављује широм планете на више од шездесет језика (наречја). То се сада извршава управо пре него што се време милости затвори, и дело је Божјег народа последњих дана да изнесе ову поруку. Порука поистовећује догађаје представљене као седам громава, а дело разумевања и изношења те поруке производи искуство мудрих девојака.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

„У ноћним визијама преда мном је прошла веома упечатљива сцена. Видела сам како је огромна огњена кугла пала међу неке прелепе виле, изазвавши њихово тренутно разорење. Чула сам некога како говори: ‘Знали смо да судови Божји долазе на земљу, али нисмо знали да ће доћи тако скоро.’ Други су, гласовима испуњеним муком, говорили: ‘Ви сте знали! Зашто нам онда нисте рекли? Ми нисмо знали.’ Са свих страна чула сам сличне речи прекора.“

„U velikoj nevolji probudila sam se. Ponovo sam zaspala, i učinilo mi se da sam na jednom velikom skupu. Neko ko je imao vlast obraćao se prisutnima, pred kojima je bila razastrta mapa sveta. Reкао je da mapa prikazuje Božji vinograd, koji se mora obrađivati. Kako bi svetlost s neba obasjala nekoga, taj je trebalo da odražava tu svetlost drugima. Svetla je trebalo zapaliti na mnogim mestima, a od tih svetala trebalo je paliti još druga svetla.“

Речи су поновљене: „Ви сте со земљи; али ако со обљутави, чиме ће се осолити? Она већ ни за шта не ваља, осим да се избаци напоље и да је људи погазе. Ви сте светлост свету. Не може се сакрити град који на гори стоји. Нити се свећа пали и меће под суд, него на свећњак, те светли свима који су у кући. Тако нека светли ваша светлост пред људима, да виде ваша добра дела и прославе Оца вашега који је на небесима.” Матеј 5:13–16.

„Видех млазеве светлости како сијају из градова и села, и са узвишених места и из низина земаљских. Божја реч се слушала, и као последица тога подизани су Му споменици у сваком граду и селу. Његова истина објављивана је по читавом свету.”

„Затим је ова мапа била уклоњена, а друга постављена на њено место. На њој је светлост сијала само са неколико места. Остатак света био је у тами, са тек понеким трачком светлости ту и тамо. Наш Учитељ је рекао: ‘Ова тама је последица тога што су људи следили свој сопствени пут. Неговали су наследне и стечене склоности ка злу. Претворили су испитивање, налажење мана и оптуживање у главно дело свога живота. Њихова срца нису права пред Богом. Сакрили су своју светлост под суд.’“

„Када би сваки Христов војник извршио своју дужност, када би сваки стражар на зидинама Сиона дао јасан звук трубе, свет би већ до сада могао чути вест опомене. Али дело годинама заостаје. Док су људи спавали, Сотона нас је предухитрио.“
Сведочанства, књига 9, 28, 29.